

sionen af folkeoplysningsloven, var en hensigts-erklæring, der skulle stoppe konkurrenceforvridningen gennem en dialog og et samarbejde i lokalområderne. Og dette opfatter vi ærlig talt fra Fremskridtspartiet ikke som en hjælp til de privatdrevne forretninger på området. Hensigts-erklæringer kan man som bekendt ikke bruge til at hjælpe de privatdrevne forretninger.

Der har efterfølgende været kontakt til Tilsynsrådet omkring netop den her hensigts-erklæring. Tilsynsrådets svar – det er på en efterfølgende klage – er, at man ikke kan gribe ind på baggrund af en hensigts-erklæring, men på baggrund af en konkret lovgivning. Derfor hjælper det ikke konstant at henvise til, at det må man klare derude lokalt selv. Vi har eksempler på, at man ikke tager hensyn til det private. Man fortsætter derudad, og man er med til det ene eksempel efter det andet, hvor man lukker de private forretninger.

Der er eksempler nok på, at man ikke tager hensyn til dem, så lad være med at henvise til, at man bare kan klare det lokalt. Det kan ikke lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er jo ved at nærme os essensen – det er, skal vi overhovedet have en offentlig sektor? For det er jo på utrolig mange områder sådan, at det offentlige tilbyder borgerne noget, som tager forretning fra de private. Når det offentlige tilbyder borgerne sygehusbehandling, så har det været med til at lukke privathospitaler. Ja, det har det. Det er jeg glad for. Når vi har natbusser kørende rundt i byerne, for at folk kommer godt hjem efter nytårsaften og lørdag aftens udskejelser, så tager det forretning fra private vognmænd, taxachauffører. Jamen det synes jeg er i orden, og jeg synes, at kommunerne skal have lov at beslutte sig for at ville give det tilbud til folk.

Jeg kender ikke de konkrete sager, der nævnes her. Jeg siger bare, at hvis kommunen har besluttet sig for, at her skal borgerne have et godt og billigt tilbud, som alle har adgang til, i stedet for at de skal betale dyrt hos en privat, så er jeg helt med på, at kommunen gør det, selv om det måske koster et mindre overskud i den private sektor.

Jeg siger bare, at er der problemer i det, så er jeg mest tryk ved, at det er ude lokalt, at man ved en debat i byrådet tager det op: Var det her hensigtsmæssigt? Og er det ikke hensigtsmæs-

sigt, så må vi selvfølgelig lave det om. Jeg synes ikke, vi skal beslutte det her.

Brian Mikkelsen (KF):

Debatten om de her forhold startede egentlig i februar sidste år, hvor Momsnævnet afsagde en kendelse, der betød, at private motionscentre fremover skal betale moms af salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter.

Siden har der hersket stor usikkerhed på området, og landets told- og skatteregioner har langtfra haft en ensartet ligning på motionsområdet.

I dag – og det er altså det, sagen handler om i substansen, uanset om man taler om så meget andet – handler det her forslag altså om, at man oplever, at et privatejet og et offentligt ejet motionscenter kan ligge lige ved siden af hinanden. Ud over alle de andre fordele, det offentlige motionscenter får, så har det også den nationale fordel – og det afgør man altså fra Folketingets side, hr. Frank Aaen – at det private motionscenter skal betale moms, og det skal det offentlige motionscenter ikke gøre. Det er det, sagen handler om i al sin substans, at man altså lige-stiller motionscentrene bare på det her enkelte lille område.

Det betyder så, at det offentlige kan tilbyde væsentlig lavere priser, og det er selvfølgelig godt for borgerne, men det betyder også, at de private motionscentre bliver nødt til at lukke, og det koster så borgerne dyrt i form af tabte skattekroner, mistede arbejdspladser osv. De bliver så nødt til at lukke, bl.a. fordi de offentlige motionscentre ikke skal betale moms, og det betyder, at de med det samme har en prisforskel på 25 pct. og altså derfor kan tilbyde ydelsen til en langt mere attraktiv pris.

Konsekvenserne er da heller ikke udeblevet. Vi har set det ene motionscenter efter det andet, som har måttet dreje nøglen om, fordi kommunen har åbnet et offentligt motionscenter et andet sted i byen. Principielt kan det ikke være rimeligt, at offentlige virksomheder i den grad tager brødet ud af munden på de i forvejen hårdt prøvede selvstændigt erhvervsdrivende.

Det konkurrenceforvridende element opstår, når der i Momsnævnets afgørelse anvendes begrebet »med gevinst for øje«, for ikke overraskende drives de fleste private erhvervsvirksomheder med det formål at tjene penge. Det kan godt være, at det er odiøst for Enhedslistens repræsentant, men sådan fungerer det jo altså i virkelighedens verden.